N°. 3705. **1859.**

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 12 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 11 Julij.

FRANCISCUS JACOBUS VAN VREE, *door de barmhartigheid Gods en de gunst van den H. Stoel, Bisschop van Haarlem, Huisprelaat van Zijne Heiligheid en Assistent Bisschop bij den Pauselijken Troon.*

Aan de Geestelijkheid en de Geloovigen van ons bisdom zaligheid in den Heer.

Bij encyclieken brief van den 18n der vorige maand heeft Zijne Heiligheid Paus Pius IX aan alle Patriarchen, Primaten, Aartsbisschoppen, Bisschoppen en verdere gewone Kerkvoogden te kennen gegeven, dat in een gedeelte van den Kerkelijken Staat, door het slechte voorbeeld van naburige landen en door aanstoking van buiten, een oproer is uitgebarsten, terwijl de looze vijanden der Kerk haar van het wereldlijk gebied, dat zij sedert zoo vele eeuwen in een gedeelte van Italië bezit, trachten te berooven. Zijne Heiligheid verklaart in den voormelden encyclieken brief, dat zulk wereldlijk gebied voor den Heiligen Stoel, om zijne heilige magt ten beste der godsdienst zonder eenigen hinder te oefenen noodzakelijk is. Wij weten dan ook, Eerwaarde Medearbeiders en Beminde Geloovigen, — om van geene anderen getuigenissen of redenen te spreken, — dat de uitstekendste Vorsten en staatslieden dat wereldlijk gebied der Kerk, niet slechts in haar belang, maar ook in het belang der wereldlijke rijken, steeds erkend en beschermd hebben.

Door den Opperherder daartoe uitgenoodigd, vragen wij U en dringen er op aan, dat gij met aanhoudende en vurige gebeden tot God zult smeeken, opdat Hij in zijne barmhartigheid den Paus, ook als wereldlijk vorst, bescherme, en hem in staat stelle om den Kerkelijken Staat onverminkt aan zijne opvolgers te laten. Daardoor zult Gij in waarheid bidden voor het heil der Kerk.

Ten einde ten deze openlijk en gezamenlijk gebeden worde, schrijven wij voor dat achter de Litanie, welke volgens vroeger voorschrift tot herstel van den vrede in de kerken wordt voorgebeden, de gebeden voor Zijne Heiligheid den Paus, zooals die achter de Groote Litanie, anders genaamd die van Alle Heiligen, voorkomen, zullen gevoegd worden.

Wij vertrouwen, Eerwaarde Medearbeiders en Beminde Geloovigen, dat gij het bij deze gebeden niet zult laten blijven, maar dat gij het hooge kerkelijke belang, dat uwer Godsvrucht bij dezen wordt aanbevolen, onophoudelijk voor God indachtig zult zijn.

En zal deze op den eersten Zon- of Feestdag na de ontvangst op de gebruikelijke wijze van den predikstoel afgekondigd worden.

Gegeven te Sassenheim op den feestdag van den H. Bonifacius 1859.

† FRANCISCUS JACOBUS VAN VREE,
Bisschop van Haarlem.

Op last van Zijne Hoogwaardigheid,
W. J. VAN GROSSEL,
Secretaris.

De wapenstilstand, door den Franschen Keizer op een onverwacht oogenblik plotseling in de wereld geworpen, behoort tot de theatrale verrassingen van de Napoleontische politiek, die de verbeelding der volken krachtig aangrijpt en haar betoovert. Napoleon III heeft schier gansch Europa getart, toen hij tegen Oostenrijk de oproervaan der nationaliteiten ontrolde. En hij is er in geslaagd al de groote mogendheden in het oog der volken te vernederen. Middelerwijl hij aan Oostenrijk nederlaag op nederlaag toebragt, zag men de Engelschen zich vreesachtig in hun schulp terug trekken, en de Pruissen onder veel grootspraak kwalijk hunne verlegenheid verbergen. En ziet, naauwelijks is hij overwinnaar in Italië en heeft hij zich door zijne overwinningen op nieuw aan het hoofd van Europa geplaatst, op het oogenblik dat de Oostenrijkers ontmoedigd en de groote mogendheden ontsteld zijn, wanneer men verwacht dat hij door een nieuwen krachtigen aanval zijne overwinningen zal voltooijen, treedt hij te voorschijn met de vredepalm en dringt hij den Oostenrijkers een wapenstilstand op, die de voorlooper van den vrede moet zijn. Er ligt daarin de kiem van eene nieuwe, verbeterde en treffender editie van den afloop des oorlogs in de Krim. Het is mogelijk dat wij ons vergissen, maar wij meenen, dat Napoleon den wapenstilstand heeft voorgeslagen, omdat hij begrijpt zoo 't mogelijk is, vrede te moeten maken, vóór dat zijn leger het door hem gestelde programma heeft uitgewerkt. De Oostenrijkers immers zijn in verre na niet uit Italië verjaagd, en bezetten daarvan nog het beste en voornaamste deel.

Het is nu bekend, dat het voorstel tot den wapenstilstand van den Franschen Keizer is uitgegaan, en dat hij, om dien te verkrijgen, al de eischen van den Oostenrijkschen Keizer heeft toegestemd. Dat is in hem zeer verklaarbaar. Wat hij wil, dat wil hij krachtiglijk, en dat hij daarbij voor geene middelen terugdeinst, heeft zijn geheele levensloop bewezen. Het oog daarop gevestigd vleijen wij ons met de hoop, dat hij vrede maken zal, indien 't maar eenigzins kan geschieden zonder aan het door hem verkregen prestige te kort te doen. Wij zeggen niet, dat wij op een deugdelijken vrede rekenen. De vrede, zoo hij al tot stand komt, zal nog van eene slechtere konditie zijn, dan de Parijsche vrede, die tot voorspel gestrekt heeft van den Italiaanschen revolutionnairen oorlog. Maar het schijnt dat de volken en mogendheden niet al te naauw zien, en dat zij meer hechten aan het woord, dan aan de daad. Ook dat intusschen geeft, onder vele anderen, getuigenis van den jammerlijken toestand, waarin Europa verkeert, als het zich verblijdt, wanneer het voor het wezen der zaak den schijn ontvangt. Maar hoe weinigen zijn zij in getal, die van de ware grondslagen van een werkelijken vrede een juist denkbeeld bezitten?

Wat kan den Franschen Keizer bewegen thans vrede te willen? Dewijl hij 't zelf niet zegt kan men daarover niet anders dan gissingen maken. Maar er is velerlei, dat hem vrede aanraadt.

In de eerste plaats komen wel zeker de schromelijke ongelegenheden, die de zoogenaamde Romeinsche quaestie hem baart. Frankrijk is in merg en been Katholiek ten spijt van al het ongeloof, dat er de hoofden op hol brengt. Het eischt dat de Kerkelijke Staten en de Pauselijke regten ongeschonden blijven. Een aanzienlijk deel van het Fransche leger is bezield met denzelfden geest, die de Bisschoppen en het Katholieke volk met wantrouwen tegen den oorlog vervult. Er zijn omtrent deze allergewigtigste zaak in Frankrijk slechts twee opiniën. De Keizer heeft te kiezen tusschen het gestand doen van het door hem herhaaldelijk, ofschoon niet altijd klaar, gegeven woord, of dat te verbreken en den weg op te gaan hem door graaf Cavour gebaand. In het eene geval steunt hij niet slechts op de partijen in Frankrijk, die hem het keizerrijk bezorgd hebben en hem genegen blijven; maar hij eerbiedigt daarenboven de eischen der legitimisten, orleanisten en fusionnisten, en met één woord van alle mannen van orde. In het andere geval gaat hij den stroom op der revolutionnaire partijschappen, die hij in Frankrijk niet zonder behulp van kanongebulder heeft gebreideld. Daarbij komt nog, dat hij, hetzij met of zonder geloof, — dat is God alleen bekend — bedeeld schijnt met eene heilzame vrees voor de geestelijke wapenen, waarover de Paus beschikt en de eerste Bonaparte gevallen is. Altans in een vertrouwelijk gesprek met den graaf de Montalembert getuigde hij „den misslag" van zijn oom, die met Rome gebroken had, te zullen vermijden.

Eene andere reden kan gezocht worden in de houding van Koning Viktor Emmanuel en graaf Cavour, die eenmaal met Keizer Napoleon ten oorlog uitgetrokken, zich al te weinig aan den wil van hun magtigen bondgenoot laten gelegen liggen. De Piëmontezen verkeeren blijkbaar in de meening, dat Napoleon, nu hij eenmaal is opgenomen in de revolutionnaire vaart, niet meer terug kan. Zij stoomen derhalve altijd door ook in die rigting, die buiten het belang en de bedoeling van Frankrijks Keizer ligt. Wij gelooven dat de Piëmontezen zich daarin in zoo verre hebben misrekend, dat de derde Napoleon, gelijk de eerste, geen man is, waarmeê zelfs eene groote mogendheid, laat staan een kleine, straffeloos speelt. Middelerwijl de Keizer door middel van openbare verklaringen de toekomst van de Italiaansche vorsten rezerveert, zijn de Piëmontezen in de weer door alle mogelijke middelen de toekomst vooruit te loopen, ten einde zich niet slechts het bezit van Lombardije, maar tevens van Parma, Modena, Toskane, de legatiën, de Marken en Venetië te verzekeren. Die begeerlijkheid van Piëmont, waarvoor Frankrijks kostbaarste offers gevergd worden, zonder er dankbaarheid over te betoonen, is weinig geschikt om het niet zeer lijdzaam humeur van Frankrijks alleenheerscher voor kwade luim en wrevel te behoeden. Men mag het er veilig voor houden, dat de wapenstilstand niet gesloten is in overleg met en uit liefde voor de Piëmontezen, die integendeel eene bittere teleurstelling zullen hebben ondergaan bij de blijde mare der vredesonderhandelingen tot verademing van gansch Europa, op de vleugelen van den telegraaf rondgedragen en toegejuicht. Mogen Viktor Emmanuel en Cavour nu ten minste begrijpen, dat de tijd gekomen is om een aanzienlijke hoeveelheid verkoelend water in hunnen gistenden wijn te mengen. Wij blijven daarvoor inmiddels geen borg. Zij hebben de revolutie aangegrepen en zijn door de revolutie aangegrepen. De vraag is nu, of die revolutie veroorloven zal dat zij een rustpunt aannemen.

Die revolutie is eene derde beweegreden, die Keizer Napoleon kan hebben gebragt tot de zucht voor den vrede. Het is verbazend, hoe zij gedurende den oorlog, gestookt uit Turijn, vorderingen gemaakt heeft. Zij grijpt een aanzienlijk deel der bevolkingen aan als eene heete koorts, die den lijder tot de dolste en ergerlijkste dwaasheden vervoert. Als zij zich blijft ontwikkelen, gelijk dit in de laatste weken geschied is, dan zal zij weldra gansch Italië in ligte laaije vlam hebben gezet, en zelfs het Fransche leger overvleugelen, hetwelk, middelerwijl het Oostenrijk voor zich heeft staan, de revolutie in den rug erlangen, en tusschen twee vuren geraken zal. De revolutie wordt met elken dag stouter. Cavour laat haar begaan en beteugelt slechts die haar weerstand bieden. Vreeselijk woedt de Turijnsche pers. Middelerwijl de *Armonia* wordt opgeheven, omdat zij den Paus verdedigt tegen lasteringen, over de inneming van Perugia verzonnen, braakt, te Turijn, zelfs de ministeriële pers de afschuwelijkste verguizing tegen den Paus uit. Wij durven niet verhalen de vreeselijke profanatiën, waarmeê men te Turijn de volken tegen den Paus en de Kerk straffeloos opruit. Het volgende slechts geven wij ten beste als een gering voorbeeld onder veel erger schandalen, namelijk dat, blijkens de *Unione*, dezer dagen te Milaan het afbeeldsel van den Paus op den feestdag van St.-Pieter op de openbare straat ter dood is veroordeeld, en onder de toejuiching van een talrijk bijeengekomen revolutionnair gepeupel, lo vure genoemd! Te gelijk met den Paus werd die eer toegekend aan twee afbeeldsels, een Dominikaan en den generaal Schmidt voorstellende. En om dit tooneel nog meer te doen strekken tot eene alhoewel volstrekt niet bedoelde waarschuwing voor den Franschen Keizer, voegt de *Unione* er bij, dat het volk, om zich in dit (duivelachtig) tooneel vrijelijk te verlustigen, begreep de toevallig daar voorbij komende Fransche soldaten te moeten verjagen, dat is, beleedigen en bedreigen. En wat hebben de Piëmontesche autoriteiten, door Koning Viktor Emmanuel benoemd, om Milaan voor hem te besturen, gedaan bij dit schandelijk feit? Hoegenaamd niets. Zij hebben den Paus en de Fransche soldaten laten honen, misschien in de vuist lagchende over de onnoozelheid van Keizer Napoleon, die ten hunnen behoeve het kostbaarste bloed van Frankrijks zonen ten offer brengt. Maar wat daarvan ook zij, de Keizer heeft alle gelegenheid, om bij de tooneelen, die de revolutie hem te aanschouwen geeft, te overwegen, welk een lot diezelfde revolutie, waarvoor hij ten oorlog is gegaan, ook hem zelven voorbereidt. Dat hij terugdeinst voor de gevolgen daarvan, kan niemand bevreemden, dan die vergeten mogt, dat hij in allen geval Keizer is en Keizer blijven wil.

En wanneer men nu bij de voorgaande redenen voegt het gevaar, dat, hetzij door de revolutie, hetzij door den drang der gebeurtenissen, de oorlog zich uitbreidt en tot een algemeenen oorlog leidt, die al zeer spoedig de koalitie van 1813 kan in 't leven roepen; dan heeft men daarin meer dan noodig is, om het zich te verklaren, hoe de Keizer in Italië komt tot hetgeen hij in de Krim verrigtte, en na roekeloos oorlog gewild te hebben, thans behoefte aan vrede gevoelt.

Te meer dewijl hij daardoor thans uit den oorlog zou treden, na gansch Europa getrotseerd en Oostenrijk verslagen te hebben, als de held des vredes, die zoo weinig de lauweren van het slagveld, waarop hij verwon, telt, dat hij zijn vijand niet verder wil verslaan, en liever te midden van zijn overwinningen zich gematigd toonen en hem de vredepalm bieden.

Hij treedt aldus op in de luisterrijke rol, die hem vertoont als den overwinnaar, die verre van oorlog te willen, slechts lauweren behaalde, omdat hij er toe gedwongen werd; en eigenlijk den vrede bemint, waarvan hij de palmen op het slagveld opraapt, om ze den verslagene vriendschapplijk aan te bieden. Het is eene prachtige vertooning; wie zal het ontkennen? Maar het is helaas! slechts eene vertooning, waarvan de volken in goed en bloed de vreeselijke onkosten betalen.

De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben gedurende de twee laatste dagen het wetsontwerp onderzocht nopens de Zuider-spoorwegen. Men verneemt dat, bij de overwegingen, die daarover hebben plaats gehad, deze koncessie wel voorstanders en verdedigers heeft gevonden, maar dat zij, aan den anderen kant, groote tegenkanting heeft ontmoet. Aan de eene zijde hebben zich daartegen verklaard zij, die innig overtuigd zijn, dat de eenige weg, om aan de diskussiën over de spoorwegen in ons land een einde te maken, daarin bestaat, dat de hoofdlijnen van Staatswege worden aangelegd, terwijl dan de zij- of verbindingslijnen aan partikuliere ondernemingen konden worden overgelaten. Voorts hebben zich velen tegen de koncessie verklaard, die zich met de voorloopig vastgestelde rigting van den Zuider-spoorweg niet konden vereenigen, en die er de voorkeur aan gaven, dat de verbindingslijn tusschen het Noorden en het Zuiden over Utrecht en Maarsbergen wierd gelegd. Wijders hebben zich daartegen verklaard de leden die meenen, dat de belangen van Noord-Holland, Utrecht, Noord-Brabant en Limburg, bij de ontworpen lijn niet genoegzaam werden behartigd. Eerstgemelde provincie werd, naar hunne bewering, van het spoorwegnet geheel uitgesloten, zij werd geïzoleerd. Utrecht werd, als het meest doelmatigst middenpunt van de spoorwegen aangemerkt en ten onregte als zoodanig voorbijgegaan. En wat Noordbrabant en Luxemburg aangaat, meent men dat de belangen der ingezetenen van de arrondissementen 's Bosch, Eindhoven en Roermond bij de koncessie geheel of grootendeels over het hoofd gezien zouden worden. Bovendien waren er vele leden, die groot bezwaar vonden in de aanzienlijke uitgaven, die de bekrachtiging van deze koncessie zou te weeg brengen, en zij wezen vooral op de twaalf millioenen voor de vier bruggen te Rotterdam, Dordrecht, Moerdijk en Venlo, en ongeveer 4 millioen aan de brug over het Sloe en aan den dam in de Ooster-Schelde, terwijl er geene berekening hoegenaamd gegeven was van de uitgaven, die den aanleg van werken in het belang van 's Rijks defensie zou vorderen, alsmede de aanleg van het kanaal door Zuid-Beveland, hetgeen voor *Memorie* is uitgetrokken. Ook hebben zij, die groote voorstanders zijn van den aanleg van den zoogenaamden Zeeuwsch-Noordbrabantsch-Limburgschen spoorweg niet gunstig over het wets-ontwerp geoordeeld, daar zij daarin geen genoegzamen waarborg vonden, dat die weg spoedig tot stand zal komen. De tijdruimte van *tien* jaren, bij de koncessie gesteld, scheen hen daar te lang toe. Dan moest men, naar hun oordeel, den weg openhouden voor de eene of andere onderneming, die zich mogt voordoen, spoedig in de behoefte te voorzien, die men verklaarde, dat in dit opzigt bestond.

Men verzekert derhalve, dat de slotsom van het onderzoek in de afdeelingen der Kamer over het wetsontwerp, tot goedkeuring der koncessie-Bredius-Sijpestein (Zuider-spoorwegen) gehouden niet gunstig is geweest.

Men voegt er bij, dat het voorloopig verslag van de kommissie van rapporteurs over dit ontwerp spoedig zal worden opgemaakt, en dat men daarbij vooral kortheid en duidelijkheid zal betrachten. Men meent toch, dat in de vroegere verslagen van de kamer het gevoelen van de meerderheid der vergadering breedvoerig is blootgesteld, dat men zich thans daarop beroepen kan en dat de rapporteurs niet meer in uitgebreide algemeene beschouwingen behoeven te treden.

Bij gelegenheid van het gehouden onderzoek is ook de vraag ontstaan, of men in het tegenwoordig oogenblik wel het ontwerp nopens de Noorder-spoorwegen, dat ter afdoening gereed is, zou behandelen, dan wel, of men daarmede wachten zou, tot dat de voordragt nopens de Zuider-spoorwegen voor de openbare behandeling gereed zou zijn. Ook over dit punt loopen de gevoelens zeer uiteen. Sommigen begrijpen, dat het wenschelijk is, dat er eindelijk eene beslissing nopens de Noorder spoorwegen worde genomen en zijn dus voor de onmiddellijke behandeling van het daartoe strekkend wetsontwerp gestemd. Anderen zijn van oordeel, dat het beter is de beide ontwerpen te gelijkertijd of achtervolgens te behandelen, en dan de openbare beraadslagingen over den Noorderspoorweg uit te stellen. Men houdt het daarvoor, dat dit punt spoedig tot eene woordenwisseling in de Kamer aanleiding geven en dat de vergadering ten deze eene beslissing nemen zal. Welk besluit te dien aanzien ook moge genomen worden, zeker is het, dat ook die koncessie voortdurend groote tegenkanting ontmoet, zoowel van den kant van hen, die aan Staatsspoorwegen de voorkeur geven, als van de zijde van hen, die de rigting van de voorloopig gekoncessioneerde lijnen afkeuren. Uit alles blijkt derhalve, dat het gewigtige vraagstuk der spoorwegen welligt eenige oplossing te gemoet gaat, maar dat het nog geenszins te voorzien is, dat de vooralsnog toegestane koncessiën de goedkeuring van de Kamer zullen wegdragen.

Een eergisteren (9 Julij) te 's Hage ontvangen telegram van den Gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië, gedagteekend Batavia 24 Mei jl., berigt, dat te Bandjermassin, op Borneo, onlusten zijn uitgebroken, tot welker demping onmiddelijk maatregelen zijn genomen. Overal elders heerschte gewenschte rust.

Als eene bijzonderheid kan worden gemeld, dat dezer dagen bij den burgerlijken stand te Geertruidenberg huwelijksaangifte is gedaan door een jongman van 60 en eene jonge dochter van 70 jaren.

Z. M. heeft goedgekeurd de benoeming van P. Hoek Kz, tot sekretaris der gem. Venhuizen en Hem. benoemd tot burg. der gem. Ezinge, J. W. Fockens; tot d rekteur, hoofdonderwijzer der school voor graveerkunst aan de Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten te Amsterdam, J. W. Kaiser; tot plaatsverv. kantonregters: te Zuidhorn, mr. J. Ganderheyden, te Sneek, mr. P. F. Kuiper, tot ontv. der dir. bel. en acc. te Zalt-Bommel c. a., J. B. van den Heuvel Rijnders.

Z. M. heeft tot hunne tegenwoordige betrekking herbenoemd en bij vernieuwing aangesteld tot plaatsverv. kantonregters, te Nijmegen, mr W. Francken Nz Gz.; Elst, C. Francken; Medemblik, D. M. Alewijn; Purmerend, H. Carbasius; Middelburg, H. Rekker; Sluis, P. F. Hennequin Oostburg, W. C. de Smidt; Goes, mr. J. van der Mandere; Loenen, J. P. C. baron van Reede tot Ter Aa; Wijk bij Duurstede, mr. IJ. J. H. de Kock; Meppel, mr. L. Carsten; tot kantonregters: te Ommen, mr. W. D. Coninck Liefsting; Almelo, mr. J. van Riemsdijk Jr.; tot griffier bij het kantongeregt te Hoogeveen, J. van der Veen Az.

GRONINGEN, 6 Julij. Het met een geweldigen storm en met nog geweldiger hagelslag vergezeld gaande onweder van gisteren middag, dat ook boven onze stad gedeeltelijk losgebroken is, heeft vooral in het Westerkwartier buitengewone schade aangerigt. Volgens ingekomen berigten, ook van ooggetuigen, moeten die streken een allertreurigst gezigt opleveren ten gevolge der verwoestingen, aldaar te weeg gebragt aan huizen, schuren, glasruiten, hooibergen, maar vooral aan korenvelden, die bij menschenheugenis niet zooveel geleden hebben als ditmaal; de hitte, die dit onweder voorafging, was bijna ondragelijk, en die temperatuur is sedert nog niet veel veranderd.

BREDA, 9 Julij. Heden morgen cirka 9½ ure ontstond er brand in een huis in de Burgstraat, bewoond door den onderwijzer J. W. Baloers en door den kapelmeester der muziek van de K. M. akademie.

MAASTRICHT, 11 Julij. Men zal zich herinneren de diskussiën, onlangs in de Tweede Kamer gevoerd, over de verhouding van Limburg tot den Duitschen Bond. Thans hebben de Provinciale Staten van dat hertogdom zich ook deze zaak aangetrokken. In de vergadering van eergisteren is namelijk door den heer Thissen, uit naam der daartoe benoemde kommissie, rapport uitgebragt op een voorstel strekkende tot aanbieding van een adres aan den Koning, ten einde Zr. Ms. regering pogingen aanwende om Limburg los te maken van zijne betrekkingen tot den Duitschen Bond. Het ontwerp-adres, door de kommissie te dier zake voorgesteld, is bij akklamatie aangenomen.

HOORN, 9 Julij. Hoogste graanprijzen. Gerst *f* 5,25; Haver *f* 5; Bruine boonen *f* 9; Vale Erwten (nieuwe) *f* 12. Boter per Ned. ℔ *f* 1,30. Kippen a *f* 0,80; Kipeijeren, a *f* 2 per 100 stuks; Eendeijeren a *f* 2,50 per 100 stuks.

LEIDEN, 8 en 9 Julij. Boter: 1ste kwal. *f* 1 a *f* 1,15; 2de kwal. *f* 0,85 a *f* 0,97½ per Ned. ℔.

DELFT, 9 Julij. Heden waren alhier de prijzen der Kaas *f* 10 a *f* 11; ter markt zijn verkocht 85 stapels, wegende 27,091 Ned. ℔.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 10 Julij (*'s nachts*). De *Oesterr. Corr.* bevat het officiële berigt uit Verona, dat er, op uitdrukkelijk verlangen van Keizer Napoleon, morgen, den 11n, ten 9 ure des voormiddags, eene bijeenkomst te Villafranca zal plaats hebben tusschen Keizer Napoleon en Keizer Frans Jozef.

— 11 Julij. De dagorder van den Keizer luidt volkomen zoo als de dépêche uit Turijn. De *Moniteur* verklaart, onder welke omstandigheden de wapenstilstand is tot stand gekomen; de groote onzijdige mogendheden waren met elkander aan het onderhandelen, om eene bemiddeling aan de oorlogvoerende mogendheden aan te bieden, waarvan het eerste punt een wapenstilstand zou zijn, maar de verstandhouding tusschen de oorlogvoerenden liet niet toe, dat er vroeger een rezultaat werd verkregen, dan vóór eenige dagen geleden.

De vijandelijkheden toch van onze vloot tegen Venetie zouden beginnen; en een nieuw gevecht was op het punt voor Verona gevoerd te worden, en in die omstandigheden heeft de Keizer, getrouw aan zijne gematigde gevoelens, en steeds trachtende om elke onnuttige bloedvergieting te voorkomen, niet geaarzeld zich er van te vergewissen of de bedoelingen van den Keizer van Oostenrijk dezelfde waren als de zijne. Het was voor de twee soevereinen een heilige pligt om dadelijk de vijandelijkheden te staken, die door eene bemiddeling doelloos konden worden. Daar de Keizer van Oostenrijk heeft te kennen gegeven, dat hij hetzelfde gevoelen koesterde, is de wapenstilstand gesloten.

Heden ten 11 uur, zal er te Villafranca eene bijeenkomst tusschen de beide vorsten plaats hebben.

MARSEILLE, 10 Julij. Brieven uit Rome van 5 dezer bevestigen, dat vier Engelsche oorlogsbodems de haven van Ancona zijn binnengeloopen. Men zegt, dat Engeland de neutraliteit van Napels waarborgt. Er zijn geene nadere berigten van de operatiën der Pauselijke troepen ontvangen. Generaal Kalbermatten heeft aan de stad Fano en den chef der beweging eene oorlogs-kontributie opgelegd.

Uit Napels wordt gemeld, dat Filangieri Zondag ll. zijn ontslag heeft ingediend; de Koning had hem echter overgehaald, het presidium van den ministerraad weder op zich te nemen. Hierop zijn de Koning en de minister het eens geworden, omtrent de grondslagen van belangrijke maatregelen.

LONDEN, 9 Julij. De Indische en Chinesche mail is alhier aangekomen. De insubordinatie, die zich onder de Europesche troepen van Britsch Indië heeft geopenbaard is nog niet geweken. Zij heeft zich te Gwalior, Lahore en in andere plaatsen geopenbaard. De majoor Vaughan heeft de rebellen bij verscheidene gelegenheden geslagen.

Volgens een gerucht weigeren de Chinezen aan het Engelsche gezantschap te Peking verblijf te houden.

De Russische missie te Peking houdt thans aldaar permanent verblijf.

Uit Alexandrie wordt gemeld, dat de stoomboot *Silistria*, toebehoorende aan eene Turksche maatschappij op hare reis naar Konstantinopel, met 350 passagiers aan boord, vergaan is, met dat gevolg dat 77 passagiers omgekomen zijn. Men zegt dat de kapitein en de Turksche equipage zich schuldig gemaakt hebben aan moord en plundering der Christelijke passagiers, toen zij zich poogden te redden.

Men koesterde ook vrees nopens het lot van de stoomboot *Kars*, die aan dezelfde Turksche maatschappij toebehoort. Deze bodem was van Konstantinopel vertrokken met 300 passagiers aan boord, zonder dat men in 32 dagen iets van haar had vernomen.

TURIJN, 10 Julij. De Keizer heeft heden in zijn hoofdkwartier te Valeggio de volgende proklamatie uitgevaardigd.

„Soldaten! Den 8sten Julij is tusschen mij en den Keizer van Oostenrijk tot eene schorsing der vijandelijkheden besloten, die tot den 15den Augustus zal duren. Deze wapenstilstand zal u vergunnen uit te rusten van uwe roemrijke wapenfeiten, en, indien het noodig mogt zijn, nieuwe krachten te verzamelen, om de taak, die gij door uwen moed, uwe vaderlandsliefde en uwe getrouwheid zoo roemvol hebt aanvaard, op gelijke wijze te vervolgen en te volbrengen. Ik keer naar Parijs terug, terwijl ik het opperbevel van mijn leger aan maarschalk Vaillant overdraag, doch zoodra het uur des gevechts zal hebben geslagen, zult gij mij weder in uw midden zien, om met u de gevaren te deelen."

WEENEN, 10 Julij. De *Oesterr. Corresp.* geeft de totale verliezen van het Oostenrijksche leger in den slag van 24 Junij als volgt op; dooden: 91 officieren en 2261 manschappen; gewonden: 4 generaals, 485 officieren en 10,160 manschappen; vermisten: 59 officieren en 9229 manschappen. Van de vermisten moet men echter aftrekken de manschappen van het 9e korps, welke later weder bij het leger zijn aangekomen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Julij. De wapenschorsing zal al de begonnen operatiën, zelfs de blokkade der Adriatische Zee doen staken en aan de Oostenrijksche koopvaardijschepen de vaart der zeën vrijlaten; eerst den 15n Augustus zal ze eindigen. Men zou uit die zeer vrijgevige voorwaarden het besluit mogen trekken, dat er gunstige voorteekenen voor een goede uitkomst der onderhandelingen bestaan.

Naarmate intusschen meer duidelijke berigten worden ontvangen, betreffende de oorzaken der wapenschorsing, komen de waarborgen, welke ze bij den eersten oogslag voor het sluiten des vredes schijnt aan te bieden, meer te voorschijn. Zelfs wordt door sommigen beweerd, dat, is de vrede tusschen Frankrijk en Oostenrijk nog niet gesloten, dit slechts aan de te vervullen formaliteiten kan geweten worden. Dit verblijdend uitzigt ten voordeele der rust en den bloei van Europa zou intusschen door revolutionnaire bewegingen in midden- en zuid-Italië, aangemoedigd door de ontevredenheid van Piëmont, over een tegen zijnen wensch te overijld aangegane overeenkomst, gemakkelijk in de waagschaal kunnen worden gesteld.

Om zich nu van den toestand een goed begrip te kunnen vormen moet men vooreerst den indruk vernietigen, door den *Siècle* en den *Constitutionnel*, ook door de Nota in den *Moniteur* veroorzaakt, namelijk dat de wapenschorsing slechts van militairen aard is. De duur dier schorsing, hare vrijgevige bepalingen, vooral de vrijheid aan de koopvaardijschepen gegeven, maken er een wezenlijken wapenstilstand van. De bewering van de *Patrie*, als zou de wapenschorsing door den Keizer van Oostenrijk zijn verzocht, moet evenmin in rekening worden gebragt; want al de berigten uit Verona te Weenen ontvangen zeggen eenparig, dat de eerste voorstellen van uit het Fransche legerkamp zijn gekomen; ook van andere zijde wordt dit bevestigd. Ten gevolge van ook der diepe geheimhouding en de bereidvaardigheid van Keizer Napoleon, om de onderhandelingen te vergemakkelijken, werd de wapenschorsing gesloten, zoodra beide Keizers het eens waren omtrent alle punten. Dat men met het Turijnsche kabinet of den Koning van Piëmont zou geraadpleegd hebben, daarvan wordt niet het minste gemeld. Ook blijkt het duidelijk uit de door lord John Russel in het Lagerhuis gegeven verklaringen nopens de politiek van het Britsche kabinet, dat, deze geheel vreemd aan de wapenschorsing is geweest en het den Britschen staatslieden tot op dit oogenblik onbekend is of, wanneer en hoe hij zal worden opgeroepen, om zijne meening betreffende eene reorganizatie van Italië te kennen te geven.

— Omtrent het sluiten des wapenstilstands, van Frankrijk uitgegaan, wordt gemeld: Graaf Forbin, die het lijk van den jongen prins Windischgrätz naar het hoofdkwartier der Oostenrijkers vergezelde, moet tevens overbrenger geweest zijn van een eigenhandig schrijven van Keizer Napoleon aan Keizer Frans Jozef. Onmiddelijk hierop ontving de naar Weenen teruggekeerde graaf Rechberg bevel in het hoofdkwartier te komen. De meening, dat eene regtstreeksche ontmoeting tusschen de beide Keizers zal plaats grijpen, wint veld, en de bemiddelingsvoorstellen van Koning Leopold, overgebragt door den prins van Chimay, schijnen de meeste kans tot aanneming te hebben. In dat geval zou Lombardije aan Piëmont komen en Venetië, onder den aartshertog Maximiliaan, een onafhankelijk rijk worden.

De *Patrie* intusschen meldde, dat Oostenrijk de wapenschorsing verlangd had; doch dit is valsch, wijl Keizer Napoleon den eersten stap deed. Welke reden hij hiervoor had is nog niet bekend, doch in officiële kringen wordt verzekerd, dat Napoleon met de meest mogelijke gematigdheid wil handelen, en zijn programma, om Italië tot aan de Adriatische zee te bevrijden, eerst zal uitvoeren, wanneer Oostenrijk de thans noodzakelijk gewordene koncessiën weigert.

— Het *Journal des Débats*, in een artikel, waarvan het blad de eigenlijke bron niet schijnt te mogen aangeven, beliest de eischen, welke Piëmont ter uitbreiding van zijn grondgebied zou stellen, namelijk een zamenhechting van Lombardije, het Venetiaansche en de hertogdommen Parma en Modena. Na betoogd te hebben dat de mogendheden thans meer gunstig voor dan afkeerig van zulk eene uitbreiding zijn, die van Noord-Italië een groot koningrijk zou maken en tevens een slagboom tegen Frankrijk en Oostenrijk, doch erkennende dat die zamenhechting niet dan met Europa's bekrachtiging zou kunnen volbragt worden, bespreekt het artikel de toekomst der Legatiën, welke het blad den Paus wil doen behouden, en Toskane, dat den jongen hertog van Parma zou moeten worden gegeven. Hoewel dit artikel slechts van beschouwenden aard is, mag er, uithoofde van de min of meer diplomatieke bron, waaruit het schijnt voort te komen, eenig gewigt aan gehecht worden.

— Men beweert dat het Sardinische leger een levendige teleurstelling betoonde, toen men het bekend maakte met de sluiting van de wapenschorsing, op het oogenblik dat het tegen Peschiera zijne batterijen rigtte. Doch dat ongenoegen zal ongetwijfeld minder zijn dan dat van Napoleon en zijne onder zijn kommando staande strijders, die geen deel aan den veldtogt zullen hebben genomen, wanneer die in de grenzen blijft, welke het nieuwe incident doet verwachten.

— Sommige dorpspastoors hebben met eenigen tegenzin ter viering van den slag bij Solferino het *Te Deum* gezongen. Onder anderen zeide zeker pastoor, toen hij op den kansel verscheen: „Geliefde broeders, ik zou u gaarne laten vertrekken, wijl de H. Dienst geëindigd is; maar ben gedwongen u nog eenige oogenblikken te behouden. Wij moeten een ons opgelegd *Te Deum* zingen. Hebt slechts een oogenblikje geduld; 't zal gaauw verrigt zijn."

— In den laatsten tijd werden aanzienlijke troepenversterkingen voor het Italiaansche leger marschvaardig gemaakt, en ook uit Algiers werd berigt, dat den 27 Junij 3000 man werden ingescheept, welke tot het 8e en 9e regiment van linie behoorden, en waarbij zich een bataljon jagers aansloot. Ook was men in Algiers met de versterking der Algerijnsche scherpschutters (Turcos) bezig, wier hooge soldij de Arabieren en Kabylen aanlokte.

— Uit Turijn schrijft men, dat het Piëmontesche goevernement een leening van negentig millioen zal aangaan en een vermeerdering van een tiende op de openbare belastingen zal dekreteren. Die maatregel zou ook in de bij Piëmont aangehechte provinciën worden ingevoerd.

— De *Patrie* bevat eene nota van graaf Cavour aan den markies d'Azeglio, Sardiniesch gezant te Londen, waarin de eerste minister van Piëmont de bewering tracht te wederleggen, eener dépêche van lord Malmesbury aan sir J. Hudson, welke inhoudt, dat het hertogdom Parma eene strenge onzijdigheid in acht genomen heeft en het binnenrukken der Sardiniërs eene niet te regtvaardigen geweldaad jegens een kleinen en zwakken staat geweest is. Graaf Cavour vindt den toon der Engelsche dépêche niet zeer vriendelijk.

— Generaal Goyon zal uit Rome te Parijs komen om den Keizer te spreken. De mededeelingen aan de bladen zijn aan de orde van den dag. Op nieuw is door de regering bevolen de meeste voorzigtigheid in acht te nemen, nopens alle berigten van het krijgstooneel. Naar het schijnt is hare ontevredenheid veroorzaakt, wijl over de stelling van het leger in Italië enkele bijzonderheden gemeld zijn, welke men ongekend had gewenscht.

— Uit Bologna wordt gemeld, dat de junta van het goevernement den generaal Mezzacapo het bevel over de linietroepen van Bologna en der overige in opstand zijnde romeinsche provinciën heeft opgedragen. Den 5n was een eerste kolonne der aan het leger van midden-Italië behoorende troepen de stad binnen gerukt, waar men tegen den 7n de komst van een bataljon Piëmontesche troepen wachtte. Nu schijnt het leger van midden-Italië het korps te zijn, dat in Toskane door generaal Mezzacapo wordt gevormd en 't welk uit ongeveer 8000 man bestaat. De verwachte komst van een bataljon Piëmontezen, kan evenwel verwondering baren, aangezien de Koning van Sardinië de hem door de Legatiën aangeboden diktatuur van de hand heeft gewezen. Immers volgens 's Konings verklaring, wilde hij zich eenigelijk bepalen bij het bestuur der krijgsmagt, welke in die provinciën kon worden bijeengebragt, ten einde deel aan den oorlog tegen Oostenrijk te nemen. De zending van Piëmontesche troepen wordt voorwaar niet verklaard door de eischen of de verpligting van een zoo bepaalde en beperkte tusschenkomst, maar geeft veeleer een gevoelige wijziging aan de zending van den ridder d'Azeglio in de Romagna, en doet een zonderlinge verwikkeling in de betrekkingen tusschen Piëmont en den H. Stoel ontstaan.

— Men spreekt van een onderhandeling tusschen den H. Vader en het Spaansche goevernement betreffende het bezetten van de Romagna en de legatiën door Spaansche troepen, en het ter beschikking stellen van den Paus, van een voldoende krijgsmagt om de rust en de orde in die gewesten te bewaren. Als katholieke mogendheid heeft Spanje het onbetwistbaar regt om den H. Vader te hulp te komen, en zou zich zeer vereerd vinden in de tegenwoordige omstandigheden Z. H. troepen aan te bieden. De Koningin Maria Christina, die met dat oogmerk Rome nog niet heeft verlaten, bezigt al haar invloed bij Koningin Isabella, ten einde dat interventieplan te doen slagen.

— Een officier der garde schrijft het volgende over de kracht der getrokken kanonnen: „De overwinning, of ten minste de betrekkelijk geringe verliezen welke wij geleden hebben, is grootendeels aan het gebruik van ons uitmuntend getrokken geschut te danken. Mijne brigade, die gedurende een half uur de hoogte beklimmende, den toren van Solferino genaderd was, hield hijgende stand op de heuvelen, welke het Garda-meer beheerschen. Wij legden ons op den bodem en aanschouwden bijna een uur het volgende tooneel. Oostenrijksche ruiters als tirailleurs verspreid, rigtten zich naar een aan onze linkerzijde en op omstreeks twee mijlen van ons verwijderde hoeve, gevolgd door een kolonne infanterie, daar achter artillerie en eindelijk een kolonne ter ondersteuning. Van de hoogten, waarop wij waren, de Piëmontesche en Fransche tirailleurs in de vlakte ziende, was het ons duidelijk, dat de Oostenrijkers door die stoute beweging voornemens waren ons te omsingelen.

„Met veel moeite was men er in geslaagd een batterij getrokken kanonnen op de hoogte te brengen, waar wij ons bevonden. De kapitein, door onze soldaten geholpen, stelde twee stukken in batterij. Wij beschouwden dien maatregel als eene dwaasheid altans nutteloos, uithoofde van den verren afstand. Maar er wordt een schot gelost, waarvan de kogel nabij de aanval-kolonne valt; door een tweede schot wordt voor de hoeve een Oostenrijksch kanon verbrijzeld en tegelijkertijd twee der vier paarden er van gedood. De Oostenrijksche artilleristen staan verbaasd en beproeven zelfs niet zulk een magtig vuur te beantwoorden. Een derde schot wordt door onze artillerie gelost en vliegt door de gelederen der Oostenrijksche infanterie. Ook deze houdt op hare beurt stand. Onze artillerie schiet onverpoosd; de sterke, dreigende vijandelijke kolonne geraakt in verwarring en zoekt een schuilplaats achter de hoeve, met achterlating van vele gekwetsten en dooden. Spoedig wordt een derde onzer stukken in batterij gesteld en alle drie doen van achter de hoeve den vijand verhuizen, die door onzen onverwachten aanval met angst en schrik vervuld werd."

ENGELAND.

LONDEN, 10 Julij. Het city-artikel van den *Times* bevat het volgende min of meer zonderling klinkende berigt, als eene tegenstelling der tijdingen van wapenschorsing en hoop op vrede:

„Uit goede bronnen verneemt men onverwachte mededeelingen nopens de plannen van Keizer Napoleon ten opzigte van Hongarije. Zij zullen verwondering wekken, doch zijn tegen allen twijfel gewaarborgd. Kossuth heeft een gesprek met Napoleon in diens hoofdkwartier gehad. Nopens hetgeen die ontmoeting voorafging wordt verhaald: De preliminairen werden bestuurd door den in Parijs wonenden, rijk gehuwden overste Nikolaas Kiss. Hem werden zaken bekend gemaakt, welke hij aan Kossuth moest mededeelen, wat ten gevolge had, dat hij tusschen Frankrijk en Engeland heen en weder reisde. Een tijd lang was het hem onmogelijk iets tot stand te brengen. Kossuth eischte waarborgen van 's Keizers opregtheid, doch het kwam dezen bedenkelijk voor die te geven, waarop ten laatste te Parijs besloten werd Kossuth te berigten, dat men Hongarije met of zonder zijnen bijstand in opstand zoude brengen. Kossuth antwoordde, in dat geval de Hongaren te zullen waarschuwen, tegen de woorden des Keizers. Dat besliste. Kossuth werd eenige dagen vóór het vertrek des Keizers naar Parijs genoodigd, op de Tuilerieën ontvangen en sloot de volgende overeenkomst: 1°. De Keizer geeft Kossuth een legar, wapens en amunitie, zooveel deze verlangt. 2°. De Keizer rigt eerst eene proklamatie aan de Hongaren, waarop een proklamatie van Kossuth volgt. 3°. In geval Hongarije opstaat en vrij wordt, erkent Frankrijk, op officiële wijze, de onafhankelijkheid van het land en bewerkt dezelfde erkenning van de zijde zijner bondgenooten. 4°. De Keizer, zonder er zich in te mengen, vergunt Hongarije een regeringsvorm en beheerscher te kiezen. 5°. Er wordt onmiddelijk een begin gemaakt met de vorming van een Hongaarsch legioen.

Als onderpand der afspraak stelt Keizer Napoleon de som van 3 millioen franken tot Kossuth's beschikking, en daar deze bedongen heeft dat geld zelf te beheeren, is het den thans in Genua aanwezigen balling overhandigd. Te gelijk met de sluiting der overeenkomst ontving Kossuth de instruktie naar Engeland terug te keeren en tot behoud eener strenge onzijdigheid mede te werken, welken last hij, gelijk bekend is, stipt heeft vervuld.

„Na verscheidene openbare redevoeringen te Londen gehouden te hebben, vertrok hij naar Italië, van waar het laatste berigt nopens hem meldde, dat hij zich in gezelschap van den overste Kiss en majoor Tigyelmery op weg naar het Fransche hoofdkwartier bevond. Ten slotte is het goed op te merken, dat twee of drie dagen na die overeenkomst graaf Walewski aan lord Cowley verzekerde, dat het 's Keizers plan niet was van eenig revolutionnair element gebruik te maken. Ofschoon dit geheel in tegenspraak is met de voorafgaande feiten, is het geenszins onze taak zoo iets vreemds te verklaren. Het zij genoeg te zeggen, dat de door Keizer Napoleon aangegane verbindtenissen, naar men gelooft, klaar en duidelijk zijn en het, naar alle gedachten, graaf Walewski noch iemand anders zijn zal, die eenige bepaling daarvan buiten werking zal brengen."

— Bevestigen de feiten deze berigten, zoo worden de

verzekeringen van Lodewijk Napoleon, als maakte hij de revolutie niet tot zijn bondgenoot, sterk gelogenstraft.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 8 Julij. Men houdt zich van eene ministeriële verandering verzekerd. De volgende namen worden voor de nieuwe ministers opgegeven: graaf Appomi Binnenland, graaf Clam-Martinez, Eeredienst en Onderwijs, v. Burger, Financiën, v. Schmerling, Justicie, luitenant-veldmaarschalk Benedeck, generaal-adjudant des Keizers, in plaats van graaf Grünne. Het ministerie van handel wordt ontbonden en met dat van Financiën vereenigd en de leiding daarvan den tweeden Staats-sekretaris v. Kalchberg opgedragen.

Als eerste daad van het nieuwe ministerie verwacht men wederinvoering der Hongaarsche Grondwet, regeling tot in werking treden van het konkordaat, gelijkheid van godsdienst en oproeping der landstenden.

— De *Algm. Ztg.* verlangt ernstig dat graaf Giulay voor een krijgsraad kome, wegens den terugtogt uit Milaan. Het blad beweerdt dat het ontruimen van Milaan een genie-streek geweest is.

— De *Post Zeitung* zegt, dat het de Franschen geweest zijn, die herhaaldelijk het aanzoek hebben gedaan tot het sluiten van een wapenstilstand en dat de wederzijdsche partijen het daaromtrent eerst eens geworden zijn, nadat alle door de Oostenrijkers gestelde voorwaarden door Keizer Napoleon waren aangenomen.

— De *Gazette di Verona* meldt, dat de Pruissische gezant te Parijs, graaf Pourtalès den 29 Junij in het Oostenrijksche hoofdkwartier is aangekomen.

BERLIJN, 9 Julij. Pruissen was op den wapenstilstand niet voorbereid. Vorst Windischgrätz heeft, in weerwil van dagelijkschen omgang met de eerste personen, niets vernomen nopens eene zaak, welke toch zeker niet in een paar uren beslist werd.

Het heeft verbazing gewekt, dat van Viktor Emmanuel bij den wapenstilstand geen gewag gemaakt is, en men herinnert zich den Krim-oorlog. Men vreest dat Oostenrijk, zich dien nog beter te binnen brengende, tegenover Napoleon zal handelen, als weleer Keizer Alexander deed. Het is opmerkenswaardig, dat in het algemeen de wapenschorsing vóór het begin van den vrede wordt gehouden.

— De *Oest. Ztg.* schrijft: »De breuk tusschen Rome en Sardinië schijnt onvermijdelijk. Zal Lodewijk Napoleon dit kunnen verhinderen? Hij moet alsdan de revolutie of den Paus kwetsen, want hij kan niet beiden voldoen. Nemesis vangt haar werk aan!

— De behandeling voor den krijgsraad der misdaden van overhaling tot dezertie en verbreking van den militairen eed is, volgens officiëele berigten, over de gansche monarchie uitgestrekt.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 11 Julij.

BEVALLEN (7 Julij): H. C. Valenkamp, geb. Heupgen, D.
OVERLEDEN (4 Julij): G. J. Holtgreve, 29 j. — (7 Julij): A. M. Sterck, 2½ j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	ƒ 55	2/m. Livorno	ƒ 38¼
Zigt	» 55⅝	» Napels	» 79½
2/m. Bordeaux	» 54⅝	3/m. Petersburg	» 160
½/m. »	» 55⅛	6/w. Weenen	» 78½
3/m. Madrid	» 234	» Augsburg	» 99
» Cadix	» 236	» Frankfort	» 100
» Sevilla	» 233	2/m. Hamburg	» 35 1/16
» Bilbao	» 233	Zigt »	» 35⅜
» Lissabon	» 39½	2/m. Londen	» 11.52½
» Porto	» 39½	Zigt »	» 11.60
2/m. Genua	» 44¾	Rotterdam	» ¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 9 Julij. Rente kont. 4½ pc. —.—, op tijd 3 pc. 67.50; Credit mobilier 780.—; Fr.-Oost. Spoorw. 575.—; Spanje 1½ pc. 40; 3 pc. 30½; Rom. Leening —.

MADRID, 8 Julij. Spanje 3 pc. 41.50; 1½ pc. 31.25.

LONDEN, 9 Julij. Cons. 95 a 95⅛; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 18½ a ¾; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. fonds —; Grenada uitgest. 5½; id. werkelijke 18; 5 pc. Venezuela 28½; 2¼ pc. id. 15; 3 pc. Port. —; 3 pc. Spanje 43; 1½ pc. id. 31¾; Coupons 4¾; Amortis. —; 4½ pc. Russen —; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. —; Illinois Shares 64; id. 7 pc. Oblig. 77; Sardinië —; Ecuador —.

WEENEN, 9 Julij. Met. 5 pc. 68.—; Nat. 78.50; Bank-Aktiën 909; Noord-Bahn akt. —.—; Credit Anst. 204.—; O.-Fr. Spoorw. akt. 288.—; Lomb. Venetiaans. 108.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. [illegible]; Goud 80; Zilver —.

BERLIJN, 9 Julij. Metalliek 5 pc. 55; Nationale 59, Stiegl. 5de serie 96½; 6de id. 102½; Rusland 5 pc. 100, Pruiss. Staats. 4½ pc. 88½; id. Nieuwe 5 pc. 94¾; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 15⅜, Parijs 78, Hamburg 149⅝, Amst. 141⅝, Weenen 68¾, Petersburg 91, Diskonto 5.

FRANKFORT, 9 Julij. Metalliek 5 pc. 55; Nation. —, Spanje 3 pc. 39⅛, 1½ pc. 30½; Wissel op Londen 115, Weenen 87½, Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		9 JULIJ	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	104½		
Nederl. Bank	4 »			
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63⅜	63½	
Dito Dito	3 »	76		
Dito Dito	4 »	96⅛	96½	96⅛
Amortis. Syndik.	3½ »	90¾		
Aand. Handel-Maatsch.	»	126¾		
Oost-Ind. Leening	4 »			
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ »			
Maatschappij van Weld.	4 »			
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ »			
Dito bij *Rothschild*	2½ »			
Frankrijk, Certifikaten	3 »			
Spanje, Obligatiën	1¾ »	31		
Dito	3 »			
Dito Binnenl.	3 »	[illegible]	40 7/16	40 5/16
Amortisable Schuld		9⅝		
Bewijzen Coupon				
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*		110		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	43 11/16	43¾	43 11/16
Dito 1856	3 »	43¼		
Dito Uitgestelde	»			
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	103¾		
Dito bij idem 1828/1829	5 »	101½		
Cert. bij idem 1831/1833	5 »			
Dito bij idem 1840	4 »			
Dito bij *Stieglitz*	4 »			
Dito Nieuwe	4 »			
Dito 5de Serie	5 »			
Dito 1855, 6de Serie	5 »	99¼	99¾	99¼
Dito adm. te Hamburg	5 »			
Dito dito te Londen	5 »			
Dito dito dito	4½ »	93		
Inschrijving in Assignat.	6 »			
Certifikaten van dito	6 »			
Spoorweg Aktiën	5 »			
Polen, Aand. 1835, fl. 500	ƒ	152		
Obligatiën	4 pCt.			
Pruissen, Obligatiën	5 »	96¼	97	
aandeelen 1854	3½ »			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 »			
Dito, dito	4 »			
Dito Metalliek	5 »	50½	53	50⅝
Dito Rente Amsterdam	5 »	68	68½	68¼
Dito Nationale 1854	5 »	53½	57	54
Dito dito	2½ »	27	28½	27¼
Weener Bank-Aktiën	ƒ	740	755	
Dito Aand. fl. 250, 1839	»	285	288	
Dito dito » 250, 1854	4 pCt.	[illegible]	[illegible]	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 »			
Dito bij *Rothschild*	5 »			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 »			
Dito	3 »			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 »			
Dito 1839 van £ 100	5 »			
Dito 1843 » £ 100	4½ »	97½		
Dito 1852	4½ »			
Dito 1858	4½ »	90¾		
Sardinië	5 »			
Peru, Geldl. 1854	4½ »			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	1 »	15⅛	15½	
Venezuela, dito 6 pCt thans	5 »	37½		
Dito Uitgestelde	2½ »			
Grenada, Obligatiën	3½ »	16¼	16 7/16	
Dito Uitgestelde		5	5 1/16	
Mexiko dito	3 »	18 1/16	18 3/16	18⅛
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A	»			
Dito dito	» B »			
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorweg-Aandeelen		62		
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	78½		
Louisiana	5 »			
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 »	4 5/16	4⅝	

Handel-Maatschappij kontant 126½; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgef. 225, 26; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; Galvest. 71¾; N. Ven. 27⅛, ⅜; Uitg. 14¼.

In Oostenrijksche was de handel zeer geanimeerd, ofschoon op die verhoogde prijzen spoedig eenige winstrealisatie kwam, zoodat de koersen eenigzins terug liepen, de slotkoersen zijn nagenoeg als gisteren. De overige fondsen allen als gisteren.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 63 5/16; Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 40⅝; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 104¼, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 99¾, Oostenrijk, Met. 5 pc. 53¾, dito Rente Amst. 5 pc. 69¼, dito Nationale 1854 5 pc. 57⅜, dito 2½ pc. 28⅜.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 11 Julij.

Tarwe stil: 133 ℔ j. b. Poolsche ƒ 315.

In publieke veiling 120 tot 127 ℔ besch. b. Pools. Tarwe ƒ 186 tot ƒ 265. 113, 114 ℔ bes. Pruiss. Rogge ƒ 144 tot 148.

Garst: 105 ℔ Vr. Winter ƒ 140.

ROTTERDAM, 9 Julij. Gerst: 131/2 ℔ Libau ƒ 175. — Boekweit: Fransche op 140/2 ℔ ƒ 140.

SCHIEDAM, 5 Julij. Moutwijn ƒ 14.25; Jenever ƒ 19.75; Amst. Proef ƒ 21,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling ƒ 0,30 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 9 Julij. Haacke, Alcyone, en Poestkoke, Oceaan, beide Banjoewangie.
HELVOET, 10 Julij. Gale, Leverett, Newcastle.
BROUWERSHAVEN, 10 Julij. Philip, Pharamond, Colombo n. Rott.

UITGEZEILD:

TEXEL, 10 Julij. De Jonge, Catharina, Palermo.
HELVOET, 9 Julij. Flint, Radiant, Boston A.
BROUWERSHAVEN, 8 Julij. De Vries, Cornelia, (v. Rott.), Batavia. — 9 Julij. Poort, Rotterdam, (v. Rott.) Batavia.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 11 Julij, in lading naar:

Keulen.	H. J. Wilson, Cöln N°. 20.
Dusseldorp.	H. Pelman, Niederrhein N°. 4.
Duisburg.	J. G. Fenster, Mein Vergnügen.
Mainz.	J. Hammer, Mainz N°. 3.
Ludwigh., Mannh. en Heilbron.	H. In de Kamp, Vlijt en Hoop.
Frankfort.	H. Attenbrunn, Amsterdam en Weenen.
Mannheim.	L. Lang, Concordia.
Wesel en Ruhrort.	E. T. Beijer, de Hoop.
Coblentz.	I. Itschert, Delphin.

AMSTERDAM, 6 Julij, vertrokken naar:

Manheim.	L. Stammel, Rotterdam.
Wesel en Ruhrort.	F. Beijer, Wilhelmina.

Rijnhoogte ARNHEM, 9 Julij 1 el 76 duim.
KEULEN, 10 » 8 vt. 6 »

Advertentiën.

(1589) GETROUWD:

A. P. JORRITSMA
EN
C. M. WARREN.

SNEEK, 6 Julij 1859.

(1601) Heden beviel van eenen *ZOON*, M. T. VAN WILLIGE, Echtgenoote van

ALKMAAR, 8 Julij 1859. A. CONIJN AZN., Apotheker.

(1602) Heden overleed, na voorzien te zijn geweest van de H. Sacramenten der stervenden, mijne geliefde jongste Dochter THERESIA CORNELIA MARIA, in den leeftijd van ruim 26 jaren.

'S BOSCH, 26 Junij 1859. Wed. C. T. VERMEULEN, geb. RIJNDERS

Wegens buitenlandsche betrekkingen is deze advertentie eerst heden geplaatst.

RIJNSBURG, 2 Julij 1859. In de maand Mei ll. is op de nieuw gebouwde parochiekerk der Egmonden gesteld een door den Heer J. M. IJZERMAN, Fabrikant te 's Hage, vervaardigd **Toren-Uurwerk.** 't Strekt den ondergeteekende tot genoegen te kunnen verklaren, dat het geleverde stuk in alle opzigten voldoet aan de verwachting, welke hij daarvan had. Het geheel is keurig en solide afgewerkt: *de gang laat niets te wenschen over:* Volgens eensluidende getuigenissen van onderscheidene deskundigen bezit elk gedeelte, zoo op zich zelve als in verband tot de overige, al de eigenschappen, welke, naar de vorderingen der kunst, thans tot een deugdelijk uurwerk worden vereischt; terwijl bovendien échappement, raderen en rondsels zoodanig geconstrueerd zijn, dat het werk de mogelijkste waarborgen in zich vereenigt voor deszelfs *duurzaamheid.* Op grond van zulke getuigenissen evenzeer als van de *beproefde juistheid der werking* van het hier besproken kunstgewrocht, meent de ondergeteekende den genoemden fabrikant, die getoond heeft volkomen op de tegenwoordige hoogte te zijn van zijn vak, gerustelijk voor dusdanige werken te mogen aanbevelen.

(1600) F. F. MEIJER, Past.

Bij den Boekhandel, C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen en vers onden:

DE REGERING VAN PIUS IX

EN

HARE BESCHULDIGERS

door

Dr W. J. F. NUIJENS.

Een Boekdeel van omstreeks 200 pagina's in 8°. Prijs ƒ 1.50.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.